Warszawa, 22 października 2026 r.

Rekomendacja Rady ds. Monitorowania Wdrażania Reformy Oświaty im. Komisji Edukacji Narodowej
ws. wkomponowania dorocznego Tygodnia Projektowego
w Rozporządzenie MEN dot. ramowych planów nauczania
dla szkół ponadpodstawowych

Rada ds. Monitorowania Wdrażania Reformy Oświaty im. KEN przy Instytucie Badań Edukacyjnych - Państwowym Instytucie Badawczym podtrzymuje wyrażoną wcześniej rekomendację wprowadzenia dorocznego Tygodnia Projektowego do ramowych planów nauczania w szkołach ponadpodstawowych, dostosowując poziom i tematykę projektów do wieku, potrzeb i możliwości starszych uczniów.

Rzeczone rozwiązanie uważamy za zasadne, pożądane i wartościowe, ponieważ:

1. Realizuje zasadnicze cele Profilu Absolwentki i Absolwenta oraz inne założenia Reformy 26 "Kompas Jutra" – m.in. dostarczanie uczniom doświadczeń edukacyjnych, uczenie się przez działanie, rozwijanie kompetencji i sprawczości oraz zwiększenie znaczenia zajęć praktycznych i projektowych.
2. Zapewnia ciągłość koncepcyjną Reformy – kompetencje rozwijane w szkole podstawowej nie zostają „porzucone” i „zapomniane” po przejściu do kolejnego etapu edukacji.
3. Utrwala sprawczość uczniów – młodzież nadal uczy się podejmowania decyzji, planowania pracy, dzielenia odpowiedzialności i doprowadzania działań do końca.
4. Przeciwdziała nadmiernemu rozdrobnieniu nauki – tydzień projektowy pokazuje zależności między przedmiotami, które w codziennym planie lekcji funkcjonują często jako odrębne światy.
5. Pozwala praktycznie wykorzystywać wiedzę przedmiotową i czerpać z dodatkowych źródeł wiedzy - uczniowie łączą treści z różnych dziedzin i stosują je do rozwiązywania złożonych problemów.
6. Rozwija kompetencje przekrojowe potrzebne w dorosłym życiu – m.in. współpracę, komunikację, kreatywność, krytyczne myślenie, samodzielność, zarządzanie sobą, czy przekonanie o własnej skuteczności (zgodnie z Profilem absolwentki i absolwenta).
7. Buduje motywację i poczucie sensu nauki – pokazuje, że wiedza szkolna służy nie tylko egzaminom, lecz także działaniu i wywieraniu wpływu na otoczenie.
8. Umożliwia ocenianie kompetencji trudnych do sprawdzenia testem – nauczyciele mogą obserwować inicjatywę, odpowiedzialność, kooperatywność, argumentowanie, samoorganizację i refleksję ucznia.
9. Odpowiada na potrzeby rozwojowe młodzieży – starsi uczniowie również powinni móc realizować bardziej złożone projekty np. społeczne, badawcze, technologiczne i zawodowe.
10. Pozwala lepiej rozpoznawać potencjał uczniów – osoby osiągające przeciętne wyniki w tradycyjnym systemie mogą ujawnić zdolności organizacyjne, techniczne, artystyczne, przywódcze i inne.

11. Wzmacnia orientację akademicką i zawodową (także w kontekście roku bazowego) – pozwala uczniom sprawdzać w praktyce własne zainteresowania, talenty i preferowane role w zespole.
12. Wspiera przygotowanie do studiów i pracy – praca zespołowa, prezentowanie rezultatów, korzystanie ze źródeł oraz przyjmowanie informacji zwrotnej przypominają realne środowisko akademickie i zawodowe.
13. Dostarcza materiału do budowania portfolio – rezultaty projektów mogą udokumentować osiągnięcia ucznia przydatne podczas rekrutacji na studia, staż, praktykę lub do pierwszej pracy.
14. Wzmacnia współpracę między nauczycielami – wymaga wspólnego planowania, uzgadniania celów i dzielenia się odpowiedzialnością ponad granicami przedmiotów.
15. Sprzyja integracji społeczności szkolnej – tworzy przestrzeń do ciekawej współpracy między klasami, lokalnymi instytucjami, organizacjami i pracodawcami.

Stoimy na stanowisku, że wyżej wymienionych rezultatów nie da się efektywnie osiągnąć wyłącznie na zajęciach lekcyjnych rozdzielnie z poszczególnych przedmiotów. Potrzebna jest rzeczywista alokacja czasu w ramowych planach nauczania na coroczną realizację interdyscyplinarnych projektów edukacyjnych. Najlepszym rozwiązaniem byłoby zachowanie w szkołach ponadpodstawowych wspólnej idei i tych ram organizacyjnych, do których uczniowie przyzwyczaili się już i zrozumieli na etapie szkoły podstawowej – ale ze zwiększeniem samodzielności uczniów, złożoności problemów oraz przy intensyfikacji współpracy ze środowiskiem zewnętrznym szkoły. Warto zatem utrzymać wymiar godzin z 1 tygodnia w roku szkolnym na pracę w formule innej niż lekcje – i pozwolić placówkom dowolnie ten czas zaplanować, zorganizować i wykorzystać, wedle ich potrzeb i możliwości.

Uważamy, że rekomendowane rozwiązanie przyczyni się do podniesienia jakości kształcenia na poziomie ponadpodstawowym i dobrze wpisuje się w ramowe cele Reformy 26 “Kompas Jutra”.

Przygotowanie stanowiska koordynował:
Wojciech Radziwiłowicz

dr Anna Beata Kwiatkowska, prof. UMK

Przewodnicząca Rady ds. monitorowania
wdrażania reformy oświaty
im. Komisji Edukacji Narodowej

Signature Not Verified

Dokument podpisany przez Anna Beata Kwiatkowska
Data: 2026.11.16 19:40:31 CET